

TRICIA GOYER

Amish levenskunst

—♦—
voor elke dag

Tricia Goyer

AMISH LEVENSKUNST

VOOR ELKE DAG

© 2015 Uitgeverij Kok - Utrecht
www.kok.nl, www.puurvandaag.nl

Originally published in the USA, under the title: The One Year® Book of Amish Peace, by Tricia Goyer
Copyright © by Tricia Goyer
Dutch edition © 2015 by Uitgeverij Kok with permission of Tyndale House Publishers, Inc. All rights reserved.

Oorspronkelijke titel: The One Year® Book of Amish Peace
Oorspronkelijke uitgever: Tyndale House Publishers
Vertaling: Willem Keesmaat
Omslagontwerp: Villa Grafica
Opmaak: ZetSpiegel, Best
ISBN 978 90 297 2433 3
NUR 707

Gebruikte Bijbelvertaling: NBV 1951

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Vooruitkijken

*Daarom ook is iemand die één met Christus is, een nieuwe schepping.
Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen.*

2 KORINTIËRS 5:17

Een Amish familie schaart zich rond een keukentafel om Gods goedheid te vieren, omdat Hij hun een nieuw jaar heeft geschonken. Grootouders, ouders en kinderen verzamelen zich onder de lantaarn die een zachte gloed over hun hoofden werpt. Midden op tafel staat een pan met varkensvlees en zuurkool. Volgens hun Zwitsers-Duits erfgoed symboliseert varken – specifiek gezegd vetgemest varken – rijkdom en een blik naar de toekomst. Wat interessant is, is dat varkens, in tegenstelling tot andere dieren, niet achterom kunnen kijken. We zouden allemaal zo vooruitdenkend moeten zijn!

Na het eten heft de Amish familie een Nieuwjaarslied aan: *Die Zeit ist angekommen, das freudige Jahr. Gott wolle euch geben einen gutes Neujahr.* ‘De tijd is aangebroken, een vreugdevol jaar. God wil je een goed nieuw jaar geven.’

Amish families zingen over zegen en voorspoed. Terwijl ze vooruitkijken naar het komende jaar, richt hun blik zich ook op een onzichtbare eeuwigheid. Het lied vervolgt met: ‘In de hemel, voor die grote, hemelse troon, gaat God je belonen in dat hemels thuis.’

Waar kijk jij naar uit? Misschien moet je glimlachen wanneer je vooruitkijkt naar een samenzijn met je familie, je diploma-uitreiking of een nieuw leven dat er aan komt. Maar misschien, wanneer het ene jaar overgaat in het andere, bevind je je midden in een seizoen van verlies en verdriet. Of je nu vooruitkijkt met hoop of met bezorgdheid, vergeet nooit Wie er op die hemelse troon zit. Omdat we Jezus toebehoren, kunnen we zeggen: ‘Het oude leven is voorbij, het nieuwe is gekomen!’ Hij is er de reden van dat we het nieuwe jaar vieren, de dagen en seizoenen van ons leven, en een eindeloze eeuwigheid van vreugde.

Toen de Amish naar de Verenigde Staten emigreerden, namen ze heel wat traditionele recepten mee. Zuurkool, aardappels en Spätzle zijn nog steeds populaire gerechten bij de Amish en hebben hun wortels in Zwitserland en Duitsland.

De ritmes van de natuur

De ooievaar aan de hemel, de tortelduif en de gierzwaluw kennen de tijd van hun trek, maar mijn volk kent niet de orde van de HEER.

JEREMIA 8:7

De stille grond wordt bedekt door sneeuw en een Amish stelletje zit bij het licht van een lantaarn door een zadencatalogus te bladeren. Buiten rukt een koude wind aan kale takken, maar de gedachten van het stel zijn bij de seizoenen die gaan komen: het ontdooien van de aarde, het waaien van een zachter wordende bries, gevolgd door het inzaaien in het voorjaar. Er verschijnen groene spruiten uit de grond en er moet onkruid worden gewied om de jonge plantjes te beschermen. En dan, maanden later, is het tijd voor de oogst. Snijden, bijeenhalen, bundelen, drogen. De liefhebbende Schepper ontwierp een cyclus van leven en groei. Zelfs wanneer de winter het land in zijn koude greep houdt, weten we dat die nooit lang duurt.

**Een eerste vereiste voor
gebed is stilte. Mensen
van gebed zijn mensen
van de stilte.**

SPREUK

In onze wereld van prioriteitenlijstjes en elektronische apparaten missen we soms het ritme van de natuur. We ruilen onze truien na de herfst in voor warme winterjassen, maar vergeten dat de seizoenen meer zijn dan alleen het verwisselen van kleding. Gods schepselen kennen de cyclus van de seizoenen en de Amish begrijpen die ook. Ze leven en werken volgens het ritme van de natuur. Net zoals het voorjaar een tijd van hard werken is, zorgt de winter voor een vertraging. Leef jij ook zo?

Ben jij het contact met het ritme van de natuur kwijtgeraakt? Vergeet je te pauzeren om na te denken over de natuurlijke wereld? Neem even de tijd om uit je raam te kijken. Wat je daar ziet, herinnert je eraan dat je je leven en je hart tot rust moet manen. Er is een tijd om te ploegen, een tijd voor groei, een tijd om te oogsten en een tijd om stil te zijn.

Is er een manier om stilte aan je dag toe te voegen? Heb je tien minuten om aan Gods voeten te gaan zitten? Kijk eens naar je kalender. Kun je wat extra tijd vrijmaken om eens even te stoppen met alles wat je aan het doen bent, in de wetenschap dat er een nieuw seizoen vol werk voor de deur staat?

Diepe wortels

*Gezegend wie op de HEER vertrouwt, wiens toeverlaat de HEER is.
Hij is als een boom geplant aan water, zijn wortels reiken tot in de rivier.
Hij merkt de komst van de hitte niet op, zijn bladeren blijven altijd groen.
Tijden van droogte deren hem niet, steeds weer draagt hij vrucht.*

JEREMIA 17:7-8

Waar komen de wortels van jouw geloof vandaan? Ik ontmoette mijn biologische vader voor het eerst toen ik achtentwintig was. Toen we elkaar hadden ontmoet – en een relatie hadden opgebouwd – ontdekte ik de wortels van mijn geloof. En dat waren diepe wortels. Mijn grootvader was een kerkstichter geweest. Mijn overgrootvader was zendeling in Canada. Mijn betovergrootvader was zendeling geweest en reizend prediker onder de eerste pioniers in Indiana. Er zijn zelfs christelijke boeken geschreven over enkele van mijn voorouders. Ongelofelijk!

Op dezelfde manier reiken de wortels van het Amish geloof diep. Hun wortels gaan terug tot het Europa van de zestiende eeuw. In de tijd van de Reformatie werden de godsdienstige voorouders van de Amish Anabaptisten genoemd (wederdopers), omdat ze volwassenen doopten die voor die tijd in een protestantse of Rooms-Katholieke Kerk als baby waren gedoopt.

Deze Anabaptistengroepen groeiden snel en religieuze autoriteiten kwamen tegen hen in opstand. In een tijdsperiode van slechts enkele decennia stierven meer dan vijftientwintighonderd mannen en vrouwen in de gevangenis, gingen ze op de brandstapel, werden ze verdrinken in een rivier of verloren ze hun hoofd door de houw van een zwaard. Maar in plaats van weg te kwijnen, verspreidden de Anabaptisten zich over het platteland, waar de groepen bleven groeien en vrucht droegen, ondanks de ontberingen. Toen deze mensen gaandeweg naar andere werelddelen vluchtten, droegen ze hun geloof met zich mee.

Het soort geloof dat deze mensen hadden, krijgen we alleen wanneer we onze wortels dieper in het levende water planten en ontdekken dat God altijd genoeg is. Denk eens terug aan je eigen verleden. Heb jij geestelijk erfgoed? Als dat zo is, dank God daar dan maar voor. Zo niet, vraag God dan om van *jou* degene te maken die het goede nieuws doorgeeft aan iedereen die je tegenkomt.

Niemand beweert dat de Amish zich nooit zorgen maken, maar een populair gezegde onder de Amish is: 'Waarom zou je je zorgen maken als je kunt bidden?'

Keten van geloof

*Allereerst dank ik door Jezus Christus mijn God voor u allen,
omdat er in de hele wereld over uw geloof gesproken wordt.*

ROMEINEN 1:8

Om de andere week houden de Amish erediensten. Ze ontmoeten elkaar niet in een kerkgebouw, maar ze houden de samenkomsten om beurten thuis. Ze komen bij elkaar om naar het Woord van God te luisteren en om Hem te aanbidden. Ze zingen liederen zonder instrumenten – twintig, vijftig of zelfs honderd stemmen die samen God prijzen, net als hun voorouders honderden jaren lang hebben gedaan. De liederen worden langzaam gezongen, waarbij elke lettergreep wordt uitgerekt, met stemmen die tezamen om de gebedskapjes en de ontblote hoofden van de mannen zweven.

**In de *Ausbund* staan
geen noten en de
melodieën worden van
de ene generatie op de
andere doorgegeven.**

Amish liederen komen uit een verzameling die de *Ausbund* wordt genoemd. Deze bundel werd voor het eerst in 1583 gepubliceerd en is het oudste christelijke gezangenboek dat nog steeds in gebruik is. De kern van de *Ausbund* wordt gevormd door vijftig liederen die zijn geschreven door Anabaptisten die vijf jaar lang – van 1535 tot 1540 – vanwege hun geloof in de kerkers van het Duitse Passau kasteel moesten doorbrengen. Deze liederen belichamen de gebeden van deze gevangenen. Wat

een innerlijke vrede moeten de Amish uit deze liederen putten, in de wetenschap dat hun voorouders met grote moeilijkheden werden geconfronteerd, maar toch een manier vonden om hun gebeden om te zetten in liederen.

*Wie niet getrouw is in het kleine,
en nog steeds op zoek is naar de verlangens van zijn hart,
hoe kan hem dan het hemelse worden toevertrouwd?
Laten we onze blik op de liefde gericht houden!*
Ausbund, lied 119, vers 14

Net als de Amish mogen ook wij kracht putten uit het aanbidden van God, samen met andere christenen. We mogen God aanbidden en ons realiseren dat de God die voor ons zorgt, dezelfde God is die door de hele geschiedenis heen gelovigen kracht heeft gegeven en weer heeft opgericht. Allemaal moeten we die aanbidding doorgeven. Wees daar trouw in.

Een kille wind van moeilijkheden

Uit Gods adem vormt zich ijs en de uitgestrektheid van de zee bevroest.

JOB 37:10

Het nieuws raakte me als de hagel uit de grijze lucht buiten. Slecht nieuws over de gezondheid van een familielid verdoofde me. Hoewel de zon laag aan de hemel stond en nog steeds onder de wolken door scheen, leek de wereld om me heen te vervagen en voelde ik een kilte op me neerdalen. *God, waarom hebt U dit laten gebeuren?*

Net als iedereen worden ook de Amish met moeilijke dingen geconfronteerd. Er gebeuren ongelukken, kinderen gaan het verkeerde pad op, een leven wordt afgesneden. Maar wanneer de Amish met beproevingen te maken krijgen, vinden ze ondanks hun pijn de kracht om een moeilijk maar eenvoudig gebed op te zenden: 'Uw wil geschiede.' Ze peinen er niet over om God ter verantwoording te roepen. Wat een trotse houding zou dat zijn!

Het is niet altijd makkelijk om de pijn te aanvaarden die deze wereld met zich meebrengt. Onze ziel is voor de eeuwigheid geschapen en verlangt naar het leven zonder verdriet dat de hemel in het vooruitzicht stelt. Toch betekent in God geloven dat we Hem vertrouwen in de moeilijke periodes van het leven – door de pijn heen die ons verdooft en de moeilijkheden die ervoor kunnen zorgen dat we het zicht verliezen op de goede dingen die God ons geeft. De waarheid is dat we op die donkere dagen Gods licht het meest nodig hebben.

2 Korintiërs 4:6 zegt: 'De God die heeft gezegd: "Uit de duisternis zal licht schijnen," heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van Zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus.'

Wat voor seizoen is het vandaag in jouw hart? Als er een kille wind van moeilijkheden om je heen waait, voel je dan nog steeds een vleugje warmte wanneer je God aanbidt en Zijn Woord leest? Denk na over Gods licht dat in de duisternis schijnt. Beeld je de glorie van God in die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus. Als we van Jezus houden – en dan vooral op zonnige dagen – zullen we Hem op een nieuwe manier leren kennen wanneer Zijn licht helder in het duister van onze moeilijkheden schijnt.

De zon zal weer opkomen op Gods tijd. Blijf heel dicht bij God en blijf Hem zoeken, in welk seizoen van het leven je je ook bevindt.

Soms maant God de storm tot rust, maar soms laat God de storm door razen en maant Hij Zijn kind tot rust.

SPREUK

Oude Kerst

*Sta op en schitter [Jeruzalem], je licht is gekomen,
over jou schijnt de luister van de HEER.*

JESAJA 60:1

In een duistere periode in de geschiedenis scheen er een licht. Gods glorie hulde zich in de kleine vorm van een baby. Wanneer God in ons leven schijnt, hebben we een reden om feest te vieren. En misschien verbaast het je, maar voor veel Amish is 6 januari de dag om dat te doen.

Mensen over heel de wereld vieren Kerst op 25 december, maar veel Amish gemeenschappen vieren het op 6 januari, ofwel Oude Kerst. Volgens de traditie komen de wijzen twaalf dagen na de geboorte van de Messias aan in Betlehem, waar ze Hem kostbare cadeaus aanbieden.

**Probeer niet op
6 januari bij een Amish
bedrijfje (of een
bedrijfje met Amish
personeel) te gaan
winkelen, want dat is
dan gegarandeerd
gesloten.**

Het lied 'The Twelve Days of Christmas' vindt zijn wortels in de twaalf dagen van feestvieren die hun hoogtepunt bereiken op 'Oude Kerst'. Net als de Kerst die op 25 december wordt gevierd, is Oude Kerst een tijd van familiebijeenkomsten, eenvoudige versieringen en cadeautjes. Omdat dit als een heiligere dag wordt gezien, vasten veel Amish gezinnen tot een uur of twaalf en genieten dan van een uitgebreide maaltijd.

Maar of je er nu voor kiest om Kerst op 25 december of op 6 januari te vieren, vergeet niet dat elke dag het waard is om het Licht van God te vieren, Jezus Christus. Word even stil en denk eraan dat Zijn Licht jouw leven heeft

veranderd. Vergeet niet dat het licht van Jezus dat naar de aarde is gekomen, niet meer is dan een glimp van wat we ooit in de eeuwigheid zullen ervaren: 'Overdag is het licht van de zon niet meer nodig, de glans van de maan hoeft je niet te verlichten, want de HEER zal je voor altijd licht geven en je God zal voor je schitteren,' lezen we in Jesaja 60:19.

Geef vandaag, in reactie op de gave van Christus voor jou, een eenvoudig cadeautje aan een vriend of vriendin. Denk aan een vriendelijk woord, een omhelzing, een gebed of een warme glimlach.

Winter voor de ziel van een moeder

*Je vrouw als een vruchtbare wijnstok in het midden van je huis,
je kinderen als jonge olijfbomen in een kring om je tafel.*

PSALM 128:3

De Bijbel praat over moeders als vruchtbare wijnstokken en over kinderen als jonge olijfbomen. De meeste Amish gezinnen zijn goed in het produceren van ‘bomen’ en hebben vaak zes of zeven kinderen, en soms zelfs meer! Kun je je de glimlachende gezichten rond de tafel indenken, van peuters tot tieners? Kun je je al die blote voeten voorstellen die voor bedtijd moeten worden geschrobd? En alle vuile was die moet worden gedaan?

Voor een Amish moeder is kinderen grootbrengen net zoiets als tuinieren. Er zijn seizoenen om te planten, te zaaïen, te werken. En er is *grond*. En dan, net als met de komst van de winter, is de oogst daar en blijft er een leeg stuk land achter. De winter dient zich aan in de ziel van een moeder wanneer haar kinderen worden uitgezonden – om in een ander gebied te gaan werken of naar een eigen huis te verkassen om hun eigen gezinnen te ‘kweken’.

Je zou denken dat moeders van grote gezinnen eraan gewend raken dat hun kinderen bij het bereiken van de volwassenheid het nest verlaten. Voor de meeste Amish betekent dat het huwelijk, maar het kan ook betekenen dat een oudere zoon vertrekt omdat hij ergens anders gaat werken. Of dat een oudere dochter in een ander district in dienst treedt als *maud* (huishoudster) of leerkracht.

Een kind laten gaan is nooit gemakkelijk, ook niet voor Amish moeders. Ze onderhouden een nauwe band met hun kinderen en laten hen dan onder tranen gaan. Maar zoals een tuin een gezin voedt, zijn de tijd en aandacht die een moeder haar kinderen geeft, niet voor haar eigen plezier. Soms levert het werk van een moeder de meeste vrucht op wanneer het tot voordeel van een ander is – wanneer kinderen een positieve invloed op de gemeenschap hebben, een nieuw gezin stichten en zelf ‘scheuten’ laten uitspruiten.

Denk eens aan de jonge mensen in je leven. Bid vandaag voor hen. Wanneer je je mouwen oprolt om de was of de afwas te doen voor je kinderen, gebruik die tijd dan om voor hen te bidden. Als de kinderen in je gezin of je familie het huis al uit zijn, overweeg dan eens om een dagje een jonge moeder te gaan helpen en te bemoedigen terwijl ze voor haar gezin zorgt. God zal met je daad worden verheerlijkt.

**De schooljaren zijn
je gelukkigste tijd...
als je kinderen oud
genoeg zijn om naar
school te gaan.**

SPREUK

Elke morgen weer fris

Elke morgen schenkt Hij nieuwe weldaden. – Veelvuldig blijkt Uw trouw!

KLAAGLIEDEREN 3:23

In de frisse buitenlucht werken. Brandhout hakken en dat opstapelen. Man en vrouw die zij aan zij werken en tevredenheid putten uit hun arbeid. Ze glimlachen naar elkaar. Een dankjewel aan het einde van de dag. Met die stapel hout redden ze het voorlopig wel. Dit is een van de manieren waarop Amish gezinnen ervoor zorgen dat ze de koude winter doorkomen.

**Voedsel wecken is een
oude traditie onder de
Amish. De meeste
Amish vrouwen wecken
elk jaar honderden
potten met eten.
Niet alles komt uit hun
tuin. Soms ruilen ze
voedingswaren met
vrienden of kopen ze het
van plaatselijke boeren.**

Potten vol met de opbrengst van de oogst bezetten de planken van de voorraadkast – niet zo veel potten als vroeger, maar genoeg, hopen man en vrouw, om het mee uit te houden tot er weer vers fruit en verse groenten voorhanden zijn. In de schuren liggen granen opgeslagen om het vee er in de winter van te voorzien en in de stallen ligt vers stro om de vloeren schoon te houden. Maar ook al zijn de Amish in de winter afhankelijk van hun voorraden, hun ziel heeft dagelijks onderhoud nodig, een dagelijkse overdenking van het Woord en vernieuwing door gebed.

We lezen in Jesaja 33:2 – ‘O HEER, wees ons genadig, op U vestigen wij onze hoop. Wees ons tot steun, iedere dag opnieuw, red ons in tijden van nood.’ Om Gods genade af te smeken, zijn Zijn volgelingen niet alleen afhankelijk

van opgeslagen voorraden, maar ook van hun tijd die ze dagelijks met God doorbrengen. Veel Amish gezinnen nemen ’s ochtends de tijd om hun Bijbel te lezen en die te overdenken, en ’s avonds bidden ze samen.

Heb jij een soortgelijke dagindeling? Misschien bereken je alles in je leven: je boodschappenlijstje, je budget, je kalender. En misschien ‘spaar je een en ander op’ voor een regenachtige dag, maar behandel je momenten met God niet op dezelfde manier. Stel jezelf ’s morgens open voor God. Neem de tijd om aan het einde van de dag Zijn glimlach te voelen.

Leer geduld hebben

*Maar als wij hopen op wat nog niet zichtbaar is, blijven we
in afwachting daarvan volharden.*

ROMEINEN 8:25

Geduld is een deugd die diep in het dagelijks leven van de Amish zit ingebakken. Het tempo van een paard op een landweg geeft je de tijd om dingen te overpeinzen. Wanneer de Amish gaan inzaaien, verwachten ze niet dat ze de volgende dag al kunnen oogsten. Ralph Waldo Emerson schreef ooit: ‘Aanvaard het tempo van de natuur. Geduld is haar geheim.’ De Amish leven naar die waarheid.

Kun je vandaag ergens niet veel geduld voor opbrengen? Wacht je op een antwoord, goed nieuws? Als je op mij lijkt, hoop je waarschijnlijk dat God gang zet achter je omstandigheden. Je wilt een oogst van vreugde of innerlijke rust, maar het enige wat je buiten ziet, is bevroren grond. Je kunt je ook niets anders voorstellen en het wachten begint aan je ziel te knagen. God voorzag dat je je zo zou voelen en gaf precies wat je nodig hebt om geduldig te kunnen afwachten – Zichzelf.

Onze hoop groeit wanneer we onze aandacht afwenden van onze eigen verlangens en die verplaatsen naar Degene die het leven en alle goede dingen geeft. Wanneer we begrijpen Wie God is, zullen we beter begrijpen wie we zelf zijn. Wanneer we toestaan dat Hij van ons houdt, zullen we op zo veel manieren meer van anderen houden. En zullen we ook meer geduld hebben. ‘De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid’ (1 Kor. 13:4).

Als je vandaag moeite hebt met geduld uitoefenen, zoek dan een moment om naar Gods wereld te kijken – de wereld van langzaam groeiende bomen en wolken die loom langs het zwerk dwalen. De wereld van ijskristallen en bevroren ramen. Wanneer je naar de schepping kijkt, vraag God dan om een zaadje van geduld in je hart te planten en je te tonen hoe je dat zaadje moet verzorgen met gebed en geloof, zoals een Amish boer doet met het zaad dat hij plant.

**Noord-Amerikaanse
Amish hebben meer dan
negentig verschillende
typen buggy's. De
traditie en de bisschop
van elke gemeenschap
bepalen welk soort
buggy de groep
gebruikt.**

Zielen quilten

En hij [Boaz] zei: 'Kom hier even bij me zitten.'

RUTH 4:1

Het Amish naaclubje is een bijeenkomst van vrouwen die met een bepaald doel samenwerken. Het draait zo op het eerste gezicht om de quilt, maar wanneer de vrouwen bij elkaar zitten, en ze recepten, goed nieuws en hun zorgen met elkaar delen, worden hun harten en zielen ook aan elkaar gestikt. De Amish vrouwen wonen, werken en aanbidden met de mensen die naast hen, verderop in de straat en om de hoek wonen. Ze kennen niet alleen de namen van hun buurvrouwen, maar ze bakken ook samen met hen en hun dochters.

De relatie met onze vrienden moet er vaak het eerst aan geloven als we dingen uit ons veel te drukke lijstje moeten schrappen. Misschien hebben we geen zin om bij

De meeste mensen gaan ervan uit dat Amish quilts volledig met de hand werden gemaakt, maar dat is niet zo. Veel quilts zijn met een trapnaaimachine gemaakt. Maar het fijnere werk gebeurt altijd met de hand.

een naaikransje te gaan of hebben we daar niet de talenten voor, maar we kunnen wel tijd maken voor vrienden. Een warm samenzijn met anderen kan de druilerigste dag nog laten oplichten. De bijeengeraapte snippers herinneringen vormen het verhaal over wie we zijn.

De Bijbel noemt ontelbare voorbeelden van vriendschap. De vriendschap tussen David en Jonatan is nog inniger dan die tussen twee broers. Ruth vond vriendschap bij haar schoonmoeder Naomi. Jezus reisde het land door met twaalf goede vrienden. En wat meer is, Jezus noemt *ons* ook Zijn vrienden: 'Ik noem jullie geen slaven meer, want een slaaf weet niet wat zijn meester doet; vrienden noem Ik jullie, omdat Ik alles wat Ik van de Vader heb gehoord, aan jullie bekendgemaakt heb' (Joh. 15:15).

Ook al heb je maar één goede vriendin, houd die in ere en wees gezegend. Als je een vriendengroep hebt, prijs jezelf dan rijk. Samen lachen en samen huilen smeedt een band tussen ons en 'naait' onze harten aan elkaar. En vergeet vooral nooit dat Jezus je beste Vriend is, wat er ook mag gebeuren.

'We zouden beter moeten luisteren naar Gods stem in de kleine dingen'

Praktische wijsheid vanuit de Amish gemeenschap

In het drukke bestaan met zijn vluchtigheid en stress kun je veel leren van de manier waarop de Amish in het leven staan: neem de tijd, leef met aandacht, zoek vrede en rust bij God.

Dit dagboek bevat voor 365 dagen een inspirerende Bijbeltekst, een praktische toepassing en een leuk Amish weetje.

Tricia Goyer is in Nederland bekend als fictie-auteur van Amish romans. Door de research voor haar talloze Amish boeken raakte zij geïnspireerd door hun eenvoudige levensstijl en hun kalme ritme.

Met veel
Amish
spreuken

Voorhoeve

ISBN 978 90 297 2433 3 NUR 707

9 789029 724333

www.uitgeverijvoorhoeve.nl